

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, LL.M., členů JUDr. Jiřího Zavázala a Mgr. Michaela Květa a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Olgy Rosenkranzové, Ph.D. a Mgr. Lukáše Trojana projednal v ústním jednání dne 15. 6. 2020 návrh kárné navrhovatelky: **ministryně spravedlnosti Mgr. Marie Benešová**, sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 11. 2. 2020 proti kárně obviněnému: **Mgr. Miloslav Sedláček, předseda Krajského soudu v Plzni**, za přítomnosti jeho obhájce JUDr. Milana Štejra, místopředsedy Krajského soudu v Plzni, sídlem Veleslavínova 40, Plzeň, a rozhodl

t a k t o :

Mgr. Miloslav Sedláček,
nar. X
předseda Krajského soudu v Plzni,

s e z p r o š ť u j e ,

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

kárného návrhu pro skutek spočívající v tom,

ž e

dne 16. 7. 2019 určil opatřením insolvenčního správce pro insolvenční řízení vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. KSPL 29 INS 11566/2019 s dlužníkem PILSEN TOOLS, s.r.o., IČO 25237314, sídlem Tylova 1/57, Plzeň, osobu Ing. Davida Jánošíka, IČO 72074477, sídlem Gočárova 1105/36, Hradec Králové, provozovna Sady 5. května 300/28, Plzeň, z obecné části seznamu insolvenčních správců, ačkoliv měl a mohl vědět, že má být určen insolvenční správce ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců, neboť byly splněny všechny zákonem stanovené podmínky pro určení insolvenčního správce ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců a zároveň bylo v žádosti o určení insolvenčního správce výslovně uvedeno, že má být ve věci určeno insolvenční správce postupem podle § 25 odst. 3 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), tedy ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců,

č í m ž m ě l s p á c h a t

kárné provinění podle § 87 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů,

p r o t o ž e s k u t e k n e n í k á r n ý m p r o v i n ě n í m .

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na zahájení kárného řízení

[1] Ministryně spravedlnosti (dále též „navrhovatelka“) podala podle § 8 odst. 3 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále též „kárný zákon“), dne 11. 2. 2020 návrh na zahájení kárného řízení proti předsedovi Krajského soudu v Plzni Mgr. Miloslavu Sedláčkovi (dále též „kárně obviněný“ nebo „předseda soudu“ či „soudce“). Obvinila jej ve smyslu § 86 a 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), že v insolvenčním řízení vedeném u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. KSPL 29 INS 11566/2019 s dlužníkem PILSEN TOOLS s.r.o. (dále jen „PILSEN TOOLS“), dne 16. 7. 2019 určil opatřením insolvenčního správce z obecné části seznamu insolvenčních správců, ačkoli věděl, že má být určen insolvenční správce ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců, neboť byly splněny všechny zákonem stanovené podmínky pro určení insolvenčního správce ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců, což bylo uvedeno i v žádosti o určení insolvenčního správce. Tímto skutkem soudce podle navrhovatelky zaviněně porušil povinnosti předsedy soudu uložené § 25 odst. 3 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[2] Navrhovatelka uvedla, že společnost PILSEN TOOLS podala dne 3. 7. 2019 u Krajského soudu v Plzni insolvenční návrh, tentýž den bylo insolvenční řízení zahájeno. V insolvenčním návrhu společnost PILSEN TOOLS mimo jiné doložila počet zaměstnanců v pracovním poměru (nad 100) a zároveň nevyklučovala možnost reorganizace. Asistentka soudce Mgr. D. K. požádala dne 16. 7. 2019 kárně obviněného jako předsedu insolvenčního soudu o určení insolvenčního správce ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců, přičemž v žádosti výslovně uvedla, že má být určen správce se zvláštním povolením v souladu s § 25 odst. 3 insolvenčního zákona s odkazem na bod VI. insolvenčního návrhu. V návaznosti na tuto žádost kárně obviněný dne 16. 7. 2019 opatřením určil správce prostřednictvím Informačního systému pro insolvenční soudy (ISIR), nicméně oproti požadavku asistentky soudce určil insolvenčního správce z obecné části seznamu insolvenčních správců, a to Ing. Davida Jánošíka, IČO 72074477, sídlem Gočárova 1105/36, Hradec Králové, provozovna Sady 5. května 300/28, Plzeň. Následně byl Ing. Jánošík jako určený insolvenční správce ustanoven insolvenčním soudem v rozhodnutí o úpadku ze dne 23. 7. 2019 č. j. KSPL 29 INS 11566/2019-A-12.

[3] Z informací, jimiž Ministerstvo spravedlnosti (dále též jen „ministerstvo“) disponuje, vyplývá, že v rozhodné době nedošlo k žádné poruše systému ISIR a že kárně obviněný skutečně určil Ing. Jánošíka z obecné části seznamu insolvenčních správců. Pokud by v této souvislosti nastaly pochybnosti, navrhla navrhovatelka, aby kárný soud obstaral vyjádření správce systému, společnosti CCA Group a.s. (dále jen „CCA Group“).

[4] Dále navrhovatelka uvedla, že dne 10. 10. 2019 se na ministerstvo obrátil zástupce tisku s dotazem ohledně ustanovení Ing. Jánošíka insolvenčním správcem ve dvou zvláštních insolvenčních řízeních v rozmezí jednoho měsíce. Na základě tohoto podnětu byl kárně obviněný dne 11. 11. 2019 požádán o vyjádření k věci. Jeho odpověď, doručená dne 22. 11. 2019, zahrnovala vyjádření asistentky soudce Mgr. D. K. ze dne 18. 11. 2019, výsledek skriptu od společnosti CCA Group a vyjádření insolvenčního soudce JUDr. Ing. Pavla Šaška, Ph.D. Kárně

obviněný byl požádán též o doložení historie zaznamenávaných postupů při určení dotčeného insolvenčního správce. Společnost CCA Group, která systém ISIR spravuje, vytvořila na žádost Krajského soudu v Plzni přehled změn týkajících se určení insolvenčního správce v dotčeném řízení, z nichž vyplynulo, kdy a kterým uživatelem byl záznam změněn. Z vygenerovaného přehledu vyplývá, že dne 16. 7. 2019 založil uživatel DKOSI, tedy asistentka soudce, záznam žádosti o určení osoby správce a téhož dne byla provedena změna tohoto záznamu uživatelem MSEDL, tedy kárně obviněným.

[5] Navrhovatelka dále představila praxi při určování insolvenčních správců. Uvedla, že k určování insolvenčních správců se zvláštním povolením ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců dochází v přibližně 30 případech ročně, a ty se dle okolností dělí mezi osm krajských soudů. V současnosti je 30 insolvenčních správců se zvláštním povolením. Z důvodu zvýšení objektivitu postupu soudu svěřuje insolvenční zákon na rozdíl od předchozí právní úpravy výběr insolvenčního správce přímo předsedovi soudu. V praxi o určení insolvenčního správce žádá příslušný insolvenční soudce, který určeného správce následně ustanovuje v rozhodnutí o úpadku, aniž by do samotného výběru insolvenčního správce zasahoval nebo jej přezkoumával. Proces určení insolvenčních správců probíhá v systému ISIR. Soudce či jím pověřený uživatel (například asistent) nejprve pomocí formuláře zapíše žádost o určení osoby insolvenčního správce a při zápisu též zaeviduje povinná pole – okres dlužníka a typ insolvenčního správce. Pole „typ insolvenčního správce“ umožňuje volby „*oddlužení*“, „*zvláštní povolení*“, „*konkurs*“ a „*bez návrhu na způsob řešení úpadku*“. Pole „okres dlužníka“ musí být vyplněno, s výjimkou žádosti o určení insolvenčního správce se zvláštním povolením. Asistent soudce poté připojí dokument – žádost o určení insolvenčního správce podle § 25 insolvenčního zákona v písemné formě, v níž je uvedeno, jaký typ insolvenčního správce má být vybrán. Posléze je žádost odeslána ke zpracování. Předseda soudu otevře formulář žádosti, který obsahuje též část, v níž se provádí určení insolvenčního správce. Tato část zahrnuje typ správce, okres dlužníka, druh správce a připojenou žádost včetně tlačítka „potvrdit“. Hodnoty polí „typ správce“ a „okres dlužníka“ jsou přednastaveny podle obsahu odeslané žádosti, nicméně lze je editovat a příslušnou hodnotu změnit. Tlačítko „potvrdit“ slouží k potvrzení údajů v části, v níž se provádí určení insolvenčního správce. Po jeho stisknutí se zobrazí správce vybraný dle zadaných kritérií. V této fázi může předseda soudu v případech předvídaných insolvenčním zákonem zobrazeného správce změnit za užití dalších tlačítek. Každá taková změna musí být odůvodněna v opatření předsedy soudu, kterým je konkrétní insolvenční správce určen. Konečné určení správce prostřednictvím systému ISIR se provádí prostřednictvím tlačítka „*určit správce podle pořadí*“. Stiskem tohoto tlačítka je správce určen a po potvrzení operace se vytiskne opatření předsedy soudu o určení osoby správce s vygenerovaným správcem, které je založeno k příslušné spisové značce.

[6] O ustanovení Ing. Jánošíka jako insolvenčního správce společnosti PILSEN TOOLS se navrhovatelka dozvěděna z podnětu doručeného ministerstvu dne 10. 10. 2019. S dalšími relevantními okolnostmi se seznámila až na základě výsledků dalšího šetření, především ze zprávy zaslané Krajským soudem v Plzni Ministerstvu spravedlnosti dne 22. 11. 2019. Navrhovatelka proto dovozuje, že subjektivní i objektivní lhůta k podání kárného návrhu tedy byla zachována.

[7] Navrhovatelka zopakovala, že kárně obviněný porušil své povinnosti předsedy soudu tím, že v rozporu s § 25 odst. 3 insolvenčního zákona do insolvenčního řízení se společností PILSEN TOOLS určil insolvenčního správce z obecné části seznamu insolvenčních správců, ačkoliv byly splněny podmínky pro určení správce ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců. Na základě § 25 odst. 2 insolvenčního zákona odpovídá za řádné určení správců pro jednotlivá řízení podle zákonem stanovených podmínek předseda soudu. Z vyjádření společnosti

CCA Group vyplývá, že právě kárně obviněný provedl v systému ISIR poslední změnu žádosti v této věci. Na odpovědnost kárně obviněného za porušení zákona nemá vliv vyjádření asistentky soudce, že v systému ISIR v důsledku nepozornosti měla při vypracování žádosti o určení osoby správce v poli „typ správce“ ponechat přednastavenou kolonku „*oddlužení*“ namísto správné hodnoty „*zvláštní povolení*“. Za řádné určení osoby správce totiž odpovídá předseda soudu a je na něm, aby správnost údajů ověřil. Navrhovatelka v tomto směru zdůraznila, že asistentka soudce v žádosti explicitně uvedla, že insolvenční správce má být ustanoven ze zvláštní části seznamu; skutečnost, zda byla ve formuláři žádosti skutečně ponechána přednastavená hodnota „*oddlužení*“ přitom nelze potvrdit. Jak totiž vyplývá z vyjádření společnosti CCA Group, systém ISIR neviduje konkrétní změny hodnot jednotlivých polí formuláře, nýbrž zaznamenává pouze změny formuláře jako celku.

[8] S ohledem na charakter pochybení kárně obviněného usuzuje navrhovatelka na zavinění ve formě přinejmenším nevědomé nedbalosti. Kárně obviněný totiž měl s ohledem na své postavení předsedy soudu a z něj vyplývající povinnosti v systému ISIR ověřit správnost údajů a to, zda určuje insolvenčního správce ze správné části seznamu. Navrhovatelka upozornila, že ze zvláštní části seznamu jsou určováni správci u obzvláště významných insolvenčních řízení s ekonomicky významným dlužníkem. Na jejich kvalifikaci jsou kladeny zvláštní nároky. S ohledem na omezený počet takových řízení navíc není určování správce ze zvláštního seznamu úkonem, který by předseda soudu činil rutinně každý den. Bylo proto na místě, aby kárně obviněný věnoval vyřízení žádosti, v níž asistentka soudce výslovně uvedla, že žádá o určení insolvenčního správce ze zvláštní části seznamu, zvýšenou pozornost. Podstatné je i to, že v opatření o určení insolvenčního správce identifikoval kárně obviněný Ing. Jánošíka i prostřednictvím sídla provozovny, což je však kritérium důležité pouze pro určení správce z obecné části seznamu. Kárně obviněný si měl uvědomit, že došlo k určení správce z nesprávné části seznamu.

[9] K závažnosti kárného provinění navrhovatelka uvedla, že pochybení kárně obviněného se na první pohled může zdát jako pouze administrativní, v jeho důsledku však bylo nenávratně zasaženo do insolvenčního řízení se společností PILSEN TOOLS i do pořadí určování insolvenčních správců. Odhadovaná výše hrozící škody způsobené jednáním kárně obviněného je velmi vysoká. Nezákonné určení insolvenčního správce nemohou účastníci řízení ani insolvenční soud jakkoli rozporovat. Zákon zde totiž nepočítá se specifickým opravným prostředkem, opatření předsedy soudu o určení insolvenčního správce je úkonem hybridní povahy na pomezí státní správy a rozhodovací činnosti soudu, který podle judikatury nelze napadnout odvoláním. Ustanovení insolvenčního správce mimo pořadí je nesprávným úředním postupem ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Jelikož byl v posuzovaném případě z obecné části seznamu insolvenčních správců určen insolvenční správce, který disponuje zvláštním povolením, nepřichází v úvahu ani odvolání podle § 26 insolvenčního zákona odůvodněné tím, že určený insolvenční správce nemá příslušný typ povolení. Právní řád neumožňuje navrátit pořadí insolvenčních správců do stavu před neoprávněným zásahem kárně obviněného. I přes nesprávný postup kárně obviněného má Ing. Jánošík všechna práva a povinnosti řádně ustanoveného správce, a to včetně práva na odměnu, která by v tomto případě mohla činit přibližně 5 milionů Kč. Jednání kárně obviněného umožnilo získání odměny insolvenčnímu správci, který neměl být ustanoven. Současně nelze vyloučit, že insolvenční správce, který měl být podle zákona určen a ustanoven, bude po státu vymáhat náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb. Pochybení kárně obviněného tak může vést k náhradě škody ze státního rozpočtu dosahující až několika milionů Kč. Jednání kárně obviněného zároveň ohrozilo důvěru veřejnosti v řádný systém přidělování insolvenčních věcí, a to zejména

v souvislosti s medializací případu (navrhovatelka odkázala na článek uveřejněný na webu seznamzpravy.cz). Navrhovatelka se domnívá, že rezignace na ochranu transparentních postupů při přidělování těchto věcí by rovněž měla za následek zvýšení korupčního potenciálu v ostatních insolvenčních kauzách. Jednání kárně obviněného proto navrhovatelka hodnotí jako závažné.

[10] S ohledem na popsanou závažnost pochybení kárně obviněného považuje navrhovatelka za přiměřené, aby bylo kárně obviněnému uloženo kárné opatření podle § 88 odst. 2 písm. c) zákona o soudech a soudcích na horní hranici zákonné sazby, tedy snížení platu o 30 % na dobu 1 roku.

[11] Navrhovatelka navrhlá provést následující důkazy:

- A. výslech kárně obviněného,
- B. spis Krajského soudu v Plzni sp. zn. KSPL 29 INS 11566/2019,
- C. vyjádření společnosti CCA Group k otázce fungování systému ISIR,
- D. podnět zástupce tisku V. B. ze dne 10. 10. 2019,
- E. žádost o stanovisko ze dne 11. 11. 2019 č. j. MSP-1151/2019-ODKADOH/2,
- F. reakce kárně obviněného obsahující vyjádření asistentky soudce Mgr. D. K. ze dne 18. 11. 2019, výsledek skriptu od společnosti CCA Group a vyjádření insolvenčního soudce JUDr. Ing. Pavla Staňka, Ph.D., s dokladem o doručení,
- G. článek ze serveru seznamzpravy.cz, dostupný online na adrese <http://www.seznamzpravy.cz/clanek/soudce-se-uklikl-a-rozhodl-o-zakazce-za-statisice-87600>,
- H. žádost vyšší soudní úřednice Z. H. o určení insolvenčního správce ze zvláštního seznamu č. j. KSPL 66 INS 14382/2019-A-12 z 8. 8. 2019 ve věci dlužníka SLOT Group, a. s., a na ni navazující opatření Mgr. Miloslava Sedláčka, předsedy Krajského soudu v Plzni, o určení osoby insolvenčního správce Ing. Davida Jánošíka.

II. Vyjádření kárně obviněného

[12] Ve vyjádření ke kárnému návrhu kárně obviněný nejprve uvedl, že nesouhlasí s popisem jeho zavinění, a poukázal na to, že v popisu skutku je subjektivní stránka ve formě přímého úmyslu, zatímco v odůvodnění se navrhovatelka spokojuje s nevědomou nedbalostí. Kárně obviněný nesouhlasí ani s právním posouzením tvrzeného skutku, tím méně s navrženým kárným opatřením. Subjektivně se necítí být vinen spácháním kárného provinění.

[13] S informacemi o datu podání insolvenčního návrhu společnosti PILSEN TOOLS a s údaji uvedenými v tomto návrhu se kárně obviněný nebyl povinen seznamovat. V nadpisu žádosti o určení insolvenčního správce, vyvedené tučně a podtrženě, byl odkaz jen na § 25 insolvenčního zákona, bez uvedení odstavce. Odkaz na odstavec 3 § 25 byl v textu žádosti dole.

[14] Kárně obviněný nesouhlasí s navrhovatelkou především v tom, co všechno má jako předseda soudu při určování insolvenčních správců kontrolovat a za co všechno je odpovědný. Poukázal na to, že původní systém určování správců byl ručně vedený dokument v počítači. Tehdy byli správci sídlící v obvodu Krajského soudu v Plzni zvýhodňováni (ustanovováni častěji) oproti ostatním. Tento systém nebyl jednotný, v obvodu plzeňského krajského soudu jej zavedl předchůdce kárně obviněného ve funkci předsedy soudu, jemuž to připadalo správné s ohledem na náklady insolvenčního řízení. Tento systém se sice mohl zdát netransparentní, dle přesvědčení kárně obviněného to však bylo naposledy, kdy měl předseda soudu plnou kontrolu nad tím, kdy, komu a v jakém pořadí určuje insolvenční správce. Nyní se používá systém dodavatele CCA,

do něhož vkládá údaje Ministerstvo spravedlnosti, které je zároveň jeho výhradním provozovatelem. Jedinými uživateli systému jsou insolvenční soudy, přičemž dle názoru kárně obviněného by neměl být problém proškolit osm předsedů krajských soudů. Kárně obviněný si nevzpomíná, že by Ministerstvo spravedlnosti projevilo zájem o to, jak budou předsedové proškoleni. Kárně obviněného školila správkyně aplikace, kterou patrně instruovala CCA. Bylo mu řečeno, že musí ustanovovat správce v pořadí, jak se mu seřadí v počítači žádosti jednotlivých senátů, a v políčku označeném „žádost“ se má zaměřit na to, zda je žádáno určení správce mimo pořadí. Pokud takový požadavek není, měl vše nechat na počítači, nic neřešit a systém mu měl sám vygenerovat správce podle údajů zadaných z jedné strany žadatelem a z druhé strany ministerstvem. Proškolení se soustředilo hlavně na určování správců mimo pořadí, které je poměrně komplikované. S ohledem na popsanou úroveň proškolení kárně obviněného mrzí tvrzení navrhovatelky, že jeho postih má zabránit zvýšení korupčního potenciálu v dalších insolvenčních kauzách.

[15] Kárně obviněný považuje důkazní návrhy navrhovatelky za nedostatečné ve vztahu k jejím tvrzením a nechápe, proč navrhovatelka žádala, aby si vyjádření společnosti CCA obstaral kárný soud, když je mohla předložit sama. Při prošetřování podnětu zase Ministerstvo spravedlnosti uložilo obstarat vyjádření této společnosti Krajskému soudu v Plzni. Dle názoru kárně obviněného to jen dokresluje přístup a míru pocitu odpovědnosti za chod systému ISIR ze strany navrhovatelky. Dále kárně obviněný zdůraznil, že když se na něj obrátil redaktor s dotazem ohledně předmětného ustanovení, odkázal jej na ministerstvo poté, co zjistil, že opatření není odůvodněné, a tedy do něj nezasahoval. Kdyby se domníval, že má v žádostech něco editovat, nepřivoloval by na sebe pozornost ministerstva.

[16] Kárně obviněný si položil otázku, jak má předseda soudu nést odpovědnost za určení insolvenčního správce podle pořadí určeného dnem zápisu jeho sídla nebo provozovny do seznamu ve smyslu § 25 insolvenčního zákona, když tento den nezná a neví, jakého správce systém vygeneruje před a po tom, který byl vygenerován v daném případě. Podotkl, že i ministerstvo na ustanovení nesprávného insolvenčního správce reagovalo až se zpožděním na základě podnětu novináře, přičemž by mělo být schopné ohlídat ročně přibližně 30 ustanovení, kterým by dle názoru kárně obviněného měla být věnována zvláštní pozornost. Kárně obviněný považuje za samozřejmé, že byl poslední, kdo v systému provedl změnu žádosti o ustanovení správce, protože tak je systém nastavený. Nerozumí však tomu, že navrhovatelka zdůrazňuje, že to byl právě kárně obviněný, kdo provedl poslední změnu žádosti, a zároveň uvádí, že nelze ověřit, zda chybovala asistentka Mgr. K. Taková úvaha neodpovídá pojetí důkazního břemene v trestním řízení. Kárně obviněný prohlásil, že Mgr. K. nekontaktoval jinak než mailem při šetření prováděném pro ministerstvo. Mgr. K. si celou záležitost velmi dobře pamatovala, protože ustanovení správce ze zvláštní části seznamu je velmi výjimečný postup. Kárně obviněný má za to, že Mgr. K. udělala jednu z těch administrativních chyb, k nimž zkrátka dochází. To, že byl Ing. Jánošík identifikován v opatření o určení insolvenčního správce i sídlem provozovny, souvisí s tím, že kárně obviněný pouze „odklikal“ vyplněný formulář žádosti, a další údaje se do opatření načítají automaticky. Kárně obviněný v souladu s tím, jak byl proškolen, kontroloval jen, zda má být určen správce mimo pořadí.

[17] Kárně obviněný se domnívá, že navrhovatelka má přímý zájem na výsledku kárného řízení a na tom, aby veškerá odpovědnost za fungování systému padla jen na něj. V návrhu jsou totiž potlačeny všechny okolnosti potenciálně svědčící v jeho prospěch (skutečné znění žádosti o ustanovení správce, vyjádření Mgr. K., sdělení CCA Group). Zdůraznil, že soudí 27 let bez jakékoli výtky či kárného provinění, působil jako funkcionář okresního i krajského soudu. Přesto

mu navrhovatelka navrhuje kárné opatření přísnější, než jaké Nejvyšší správní soud uložil za nezákonné omezení osobní svobody a úmyslné pozměnění protokolu.

[18] Kárně obviněnému je kladeno za vinu, že formulář žádosti needitoval a nezměnil hodnoty polí přednastavené dle žádosti. Navrhovatelka dovozuje, že je-li možné pole editovat, měl kárně obviněný povinnost tak učinit. Takové závěry však dle názoru kárně obviněného činit nelze. Kárně obviněný má za to, že údaje v minulosti nikdy needitoval, a vyzývá navrhovatelku, aby případně doložila opak. Neměl by být problém zjistit ani to, jak často údaje editují inkriminovaná políčka v programu předsedové dalších krajských soudů. Kárně obviněný též nerozumí tomu, z čeho navrhovatelka dovozuje, že písemná verze žádosti má přednost před kritérii, která asistent vyplní do počítače. Systém je totiž v zásadě nastaven tak, aby data vložená do programu byla prioritní a nedala se upravovat. Kárně obviněný nevyklučuje, že může dojít k chybě, měl však za to, že by jej na ni systém sám upozornil (jak se v řadě případů stalo). Jen na okraj pak zmínil, že správce aplikace a zaměstnanci ministerstva mají fakticky významně větší pravomoci z hlediska zásahů do systému než předseda insolvenčního soudu. Kárně obviněný nemá možnost odmítnout žádost o určení insolvenčního správce pro nějakou vadu nebo ji ze systému vyřadit, musí o ní rozhodnout, nebo, jak zjistil až v praxi, ji nechat „vystornovat“ či „zmylnit“. Stejně jako je insolvenční senát vázán tím, jakého insolvenčního správce určí kárně obviněný, je i kárně obviněný vázán žádostí v tom směru, zda vůbec určit insolvenčního správce, a případně jakého typu. Kárně obviněný není povinen žádost kontrolovat, pokud jej systém sám neupozorní. V opačném případě by z pozice orgánu státní správy soudu nepřipustně zasahoval do rozhodovací činnosti soudu.

[19] Kárně obviněný dále upozornil, že ne vždy je předsedou soudu určený insolvenční správce i skutečně ustanoven – například je-li odmítnut insolvenční návrh či zastaveno insolvenční řízení, možná i v dalších případech. Předseda soudu nemá možnost tuto skutečnost ověřit. Kárně obviněný má dojem, že tato problematika se řešila na poradách ministerstva s insolvenčními místopředsedy krajských soudů. Takové situace „míchají kolečkem“ pro ustanovování insolvenčních správců více než to, co je kárně obviněnému kladeno za vinu. Zároveň vždy bylo možné je nějak vyřešit, což popírá tvrzení kárně navrhovatelky, že insolvenční senáty nemohou vyřešit nesprávné určení správce. Podle poznatků kárně obviněného navíc v „kolečku“ mohlo docházet k významným posunům, což by mohlo změnit náhled na závažnost tvrzeného kárného provinění.

[20] Kárně obviněný poukázal na bod 25 nálezu (správně usnesení) Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 1394/2019 (správně II. ÚS 1394/19 ze dne 30. 9. 2019), týkající se přidělování jednotlivých věcí soudcům, který akcentuje, aby přidělení nebylo účelové. Kárně obviněný nevybral konkrétního správce účelově. Upozornil též, že Ing. Jánošík byl sice vybrán ze špatného „kolečka“, avšak disponuje potřebným oprávněním. Navrhovatelka neuváděla, zda Ing. Jánošík byl, či nebyl veden ve zvláštním seznamu insolvenčních správců.

[21] Kárný návrh je dle názoru kárně obviněného vnitřně rozporný, neboť od zavinění ve formě přímého úmyslu dospívá k nevědomé nedbalosti, přičemž návrh kárného opatření odpovídá jednoznačně úmyslnému jednání. I když navrhovatelka zpochybňuje, že šlo o administrativní chybu, nedoložila motiv případného úmyslného jednání. Kárně obviněný není v rámci určování insolvenčních správců technicky schopen někoho zvýhodnit. Jeho případ je třeba odlišovat od vědomého a cíleného ustanovování mnoha správců mimo pořadí.

[22] Úvahy navrhovatelky ohledně výše odměny náležející Ing. Jánošíkovi a případného odškodnění správce, který měl být ustanoven, označil kárně obviněný za čirou spekulaci.

Navrhovatelka navíc zamlčela, že pokud by byl soudce kárně potrestán a pokud by skutečně vznikla státu škoda, bylo by možné vůči němu postupovat podle § 17 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. Navíc by se muselo nejprve prokázat, který insolvenční správce měl být řádně ustanoven, a muselo by se zjistit, jakou odměnu získá v řízení, v němž byl ustanoven namísto řízení se společností PILSEN TOOLS. Tuto odměnu by bylo nutné odečíst od odměny, kterou měl získat v řízení se společností PILSEN TOOLS. Kárně obviněný navíc shledává přerušení příčinné souvislosti mezi svým opatřením o určení insolvenčního správce a ušlým ziskem správce, který měl být určen namísto Ing. Jánošíka. Kromě toho, že určený správce ještě nemusí být nutně ustanoven, insolvenční zákon také počítá s tím, že ustanoveného správce mohou odvolat věřitelské orgány. Správce, který měl být ustanoven, tedy nemůže prokázat, že by ve funkci zůstal a že by mu náležela jakákoli odměna. Je notorietou, že ke změně v osobě insolvenčního správce v různých fázích insolvenčního řízení dochází. Analogicky kárně obviněný poukázal systém na ustanovování obhájců *ex officio* v trestním řízení (§ 39 odst. 2 trestního řádu), který má odstranit svévoli v ustanovování, ale rozhodně obhájcem nezajistí uje nárok na srovnatelnou odměnu.

[23] Ve vztahu k tvrzení navrhovatelky o nepříznivém dopadu případu na systém přidělování insolvenčních správců kárně obviněný uvedl, že má za to, že v případech určených, ale neustanovených správců, v případě změn ne zcela aktuálně vložených do „koleček“ správců i v mnoha jiných případech k posunům „koleček“ dochází či alespoň docházet může. Kárně obviněný si není jist, zda navrhovatelka vůbec může prokázat transparentnost těchto „koleček“ a to, že i v minulosti nedocházelo ke stejným či závažnějším pochybením. Přestože navrhovatelka tvrdí, že jde o obrovský zásah do systému přidělování insolvenčních správců, nebyl tento zásah nikým z ministerstva po dlouhé měsíce odhalen a upozornil na něj až novinář, dle názoru kárně obviněného patrně z podnětu některého z insolvenčních správců se zvláštním oprávněním. Kárně obviněný upozornil na to, že je již třetím předsedou soudu, který je „popotahován“ v souvislosti s insolvenčním řízením. Klade si otázku, proč je tato agenda zdánlivě o tolik problematictější než ty tradiční. Na závěr též poukázal na problémy se zaváděním generátoru náhodného přidělování nápadu v insolvenčních věcech, s nímž jsou dle jeho názoru spojeny podobné zásahy do systému přidělování věcí insolvenčním správcům (ale i soudním senátům), jako ten, který je předmětem kárného návrhu.

[24] Ve světle uvedených skutečností kárně obviněný navrhl, aby kárný soud věc posoudil tak, že skutek popsáný v kárném návrhu není kárným proviněním, a aby jej kárného návrhu zprostil.

[25] Kárně obviněný navrhl provést následující důkazy:

- I. metodika Ministerstva spravedlnosti k proškolení předsedů krajských soudů a sdělení, jak a kým ministerstvo zajistilo proškolení předsedů krajských soudů k využívání systému ISIR,
- J. výslech osoby znalé technické stránky fungování systému ISIR, která by se vyjádřila k technicitám fungování systému ISIR,
- K. výslech Mgr. D. ., asistentky insolvenčního soudce Krajského soudu v Plzni,
- L. výpis ze systému ISIR dokládající, v kolika případech za předchozích šest let kárně obviněný ve více než 15 000 případech určení insolvenčních správců do systému aktivně zasáhl a údaje ve formuláři editoval,
- M. zápisy z porad Ministerstva spravedlnosti s místopředsedy krajských soudů pro insolvenční úseky z posledních tří let k tomu, jaké problémy byly řešeny, zda nedochází k opožděnému vkládání údajů do systému ze strany Ministerstva spravedlnosti,

- N. přehled provedených změn v systému ISIR – nové zápisy do seznamu a výmazy ze seznamu insolvenčních správců i jejich ohlášených společníků, kdy se ministerstvo o změně dovědělo a kdy byla změna vyznačena v programu,
- O. návrh postupu ze strany navrhovatelky, jak mohl kárně obviněný dosáhnout toho, aby konkrétní insolvenční správce vyřizoval konkrétní věc,
- P. důkaz o tom, který insolvenční správce měl být ustanoven v insolvenčním řízení se společností PILSEN TOOLS, s.r.o., v jakém řízení byl ustanoven namísto tohoto řízení a jaká je předpokládaná výše jeho odměny v této věci.

[26] Kárně obviněný společně se svým vyjádřením zaslal dokumenty nazvané *Poznámky k jednotlivým bodům kárné žaloby, K aktuální pracovní situaci kárně obviněného dne 16. 7. 2019, Nechtěné důsledky takto podaného kárného návrhu, Postup při vygenerování osoby správce kárně obviněným (jak probíhá, když není dán nějaký zvláštní požadavek a vše funguje) a Starý přehled ustanovování zástupců*. Jedná se o podklady, z nichž kárně obviněný vycházel při zpracování svého vyjádření a které konkretizují a doplňují některá jeho tvrzení.

III. Replika navrhovatelky

[27] Navrhovatelka na vyjádření kárně obviněného reagovala replikou ze dne 8. 6. 2020, došlou kárnému soudu dne 9. 6. 2020. Zdůraznila, že kárně obviněný jako předseda soudu a nositel výkonu státní správy má plnit povinnosti v rozsahu vymezeném zákonem. Poukázala na to, že postup při určování insolvenčního správce předsedou soudu je stanoven jak insolvenčním zákonem, tak ustanovením § 215o instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 505/2001-Org. ze dne 3. 12. 2001, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy (dále jen „kancelářský řád“), která popisuje, jak při určení insolvenčního správce postupovat. Kárně obviněný se podle svých vyjádření rutinně soustředí pouze na jediný aspekt, a to, zda je v žádosti o určení insolvenčního správce uveden požadavek na určení správce mimo pořadí; není-li tomu tak, kárně obviněný bez dalšího pokračuje tak, že mechanicky určí insolvenčního správce, aniž by se zabýval kontrolou žádosti a zaznačených políček v systému ISIR. Kontrolu ostatních nezbytných předpokladů pro určení insolvenčního správce zcela opomíjí, na řádné určování insolvenčních správců zcela rezignoval, což je dle kárné navrhovatelky zcela neakceptovatelné. K zajištění řádného určení insolvenčního správce je přitom nezbytné, aby kárně obviněný jako předseda soudu provedl kontrolu souladu (před)nastavených polí s údaji v žádosti o určení insolvenčního správce, případně aby pole v systému upravil na požadovanou hodnotu.

[28] Navrhovatelka upřesnila, že kárně obviněnému nevytýká, že neposuzoval správnost žádosti v tom smyslu, zda v konkrétní věci jsou splněny podmínky pro určení insolvenčního správce z té které části seznamu, nýbrž to, že nezajistil řádné určení osoby insolvenčního správce podle žádosti, neboť zcela rezignoval na kontrolu hodnot zadaných v systému.

[29] Navrhovatelka dále k argumentaci zásahu do nezávislosti moci soudní poznamenala, že pochybení kárně obviněného se neudálo při výkonu rozhodovací činnosti soudu.

[30] Podle navrhovatelky na pochybení kárně obviněného nemá vliv ani to, zda určený insolvenční správce v řízení dále působí, nebo nikoli, neboť tyto skutečnosti nejsou odvislé od úkonů kárně obviněného jako předsedy soudu. Krom toho, ustanovení § 29 odst. 1 insolvenčního zákona stanovuje věřitelům toliko možnost (nikoli povinnost) insolvenčního správce odvolat. Zároveň je třeba poukázat na to, že se jedná o opatření, které by podle důvodové zprávy mělo vést k eliminaci rizika, že dominantní věřitel do insolvenčního řízení

prosadí „svého“ insolvenčního správce; jedná se o mechanismus, který brání vzniku konfliktu zájmů. Smyslem tohoto opatření proto není a nebyla možnost nápravy předsedou soudu vadně určeného insolvenčního správce.

[31] Navrhovatelka dále v reakci na argument pracovní vytiženosti kárně obviněného jako předsedy soudu tvrdí, že „přetíženost“ nemá na odpovědnost kárně obviněného za kárné provinění vliv. Předseda soudu je vrcholným manažerem a jako takový musí být schopen zajistit řádné a včasné plnění úkolů, které jemu a jím řízeným osobám přísluší.

[32] K tvrzení kárně obviněného o absenci proškolení navrhovatelka uvedla, že ačkoliv kárně obviněný vykonává funkci předsedy soudu již po dlouhou dobu, na ministerstvo se s žádostí o takové proškolení neobrátil. Zaškolení příslušných osob je v současné době v kompetenci správců systému a informatiků působících u jednotlivých organizačních složek, včetně krajského soudu řízeného kárně obviněným. Na internetových stránkách uživatelské podpory společnosti CCA Group je navíc k dispozici uživatelská příručka „Automatické přidělování insolvenčních správců“; tu navrhovatelka předložila v příloze k vyjádření, s poukazem na str. 29: „*Uživatel zkontroluje obsah polí Typ správce, Okres dlužníka a Druh správce a případně upraví jejich obsah na požadovanou hodnotu*“. Navrhovatelka dále poukázala na to, že odpovědnost za řádné určení insolvenčního správce nelze přenášet na počítačový program. Není v jeho technických možnostech upozorňovat na odchylky mezi údaji uvedenými v žádosti o určení insolvenčního správce a údaji v nastavených polích a zabránit uživateli – předsedovi soudu – určit insolvenčního správce z nesprávné části seznamu insolvenčních správců.

[33] Co se týče problematiky identifikace insolvenčního správce sídlem provozovny v dokumentu generovaném systémem ISIR, navrhovatelka uvádí, že kritérium sídla provozovny je podstatné pouze při určování insolvenčního správce z obecné části seznamu insolvenčních správců podle § 25 odst. 2 insolvenčního zákona; pro určení správce dle § 25 odst. 3 insolvenčního zákona je naopak určujícím kritériem pořadí určené dnem zápisu sídla insolvenčního správce do zvláštní části seznamu insolvenčních správců. Identifikaci adresou provozovny systém ISIR v případě insolvenčního správce určeného z obecné části seznamu automaticky propisuje i do vygenerovaného dokumentu opatření o určení insolvenčního správce. Figurovala-li tedy v předmětném opatření zmínka o provozovně insolvenčního správce, měl si kárně obviněný s ohledem na svou dlouholetou praxi uvědomit, že došlo k určení insolvenčního správce z nesprávné části seznamu, oproti určení insolvenčního správce ze zvláštní části, který je v opatření identifikován toliko svým sídlem. Kárně obviněný v této souvislosti sám uvádí, že případná vadně vygenerovaná opatření lze ve spolupráci se správcem systému tzv. zmylnit, což měl učinit.

[34] Navrhovatelka konečně podrobně odůvodnila navržené kárné opatření tak, že kvalifikovaným postupem odhadla odměnu nesprávně ustanoveného insolvenčního správce na přibližně 7 414 430 Kč (sic!), byť si je vědoma toho, že její předpoklady se v tomto insolvenčním řízení nemusejí naplnit. I v případě zpeněžení majetkové podstaty pouze za 60 % hodnoty ocenění insolvenčním správcem by odměna nesprávně ustanoveného insolvenčního správce činila přibližně 5 milionů Kč. Správnost jejích úvah potvrzuje i současný průběh insolvenčního řízení. Nelze přitom vyloučit, že insolvenční správce, který měl být podle zákona určen a ustanoven v případě, že by k nezákonnému postupu nedošlo, bude po státu vymáhat nárok na odškodnění (ušlý zisk) za nesprávný úřední postup podle zákona č. 82/1998 Sb.

[35] Pokud jde o poukaz kárně obviněného na nejednotnou formu žádosti o určení insolvenčního správce, navrhovatelka odkázala na § 215o odst. 2 kancelářského řádu vymezující

obsah žádosti, přičemž aplikace ISIR obsahuje formulář, který je pro všechny insolvenční soudy jednotný. Zároveň se žádost v textové podobě do systému vkládá ve formátu wordového dokumentu (pokud žádost v tomto formátu připojena není, systém ISIR neumožní činit další kroky). Navrhovatelka přitom upozornila, že projednávané pochybení vůbec nespočívá v nesprávném obsahu žádosti, nýbrž v nesprávném určení insolvenčního správce.

[36] K výzvě kárného soudu, zda existuje metodika školení předsedů krajských soudů k určování insolvenčních správců v systému ISIR, navrhovatelka uvedla, že insolvenční soudy mají k dispozici zmíněnou uživatelskou příručku „Automatické přidělování insolvenčních správců“. Potřeba jiné metodiky nevyvstala. Navrhovatelka nedisponuje informací o tom, zda byl kárně obviněný pro práci se systémem proškolen. Konečně navrhovatelka předložila kárnému soudu dokument nazvaný „Export z centrální databáze ISIR“ vygenerovaný společností CCA Group dne 2. 6. 2020. Z tohoto dokumentu vyplývá, že k určení insolvenčního správce ze zvláštní části seznamu došlo v měsíci červenci roku 2019 dne 3. 7. 2019 a následně pak až dne 19. 7. 2019. S ohledem na skutečnost, že k předmětnému jednání kárně obviněného došlo dne 16. 7. 2019, byl by v souladu s předloženým dokladem v případě řádného určení insolvenčního správce kárně obviněným určen insolvenční správce INSOL.UTION, v.o.s., který byl v důsledku pochybení kárně obviněného určen jako další v pořadí dne 19. 7. 2019.

[37] Na výzvu kárného soudu navrhovatelka společně s replikou předložila:

Q. uživatelská příručka „Automatické přidělování insolvenčních správců“.

[38] Ve svém dalším vyjádření ze dne 8. 6. 2020, došlém kárnému soudu dne 9. 6. 2020, navrhl kárně obviněný provedení dalších listinných důkazů:

- R. nedatovaná žádost kárně obviněného o informace adresovaná Ministerstvu spravedlnosti a odpověď Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. 6. 2020 na tuto žádost, od Mgr. M. S., z oddělení styku s veřejností,
- S. stanovisko insolvenčního kolegy soudce nazvané „Vyjádření k odpovědi Ministerstva spravedlnosti na dotazy dle zákona č. 106/99 Sb.,
- T. abecedně řazený výpis změn ze systému v souvislosti s kauzou správce Neskusila, správce Ubra, správce Wildta a dalších,
- U. poznámky ke kárnému návrhu (rozbor advokátní kanceláře).

IV. Další průběh řízení

[39] Kárný soud si za účelem zhodnocení osoby a odbornosti kárně obviněného vyžádal a obdržel

V. osobní spis soudce.

V. Ústní jednání

[40] Na ústním jednání vedoucí oddělení rozkladové agendy Ministerstva spravedlnosti, pověřená zastupováním kárné navrhovatelky, stručně zrekapitulovala kárný návrh. V reakci na jednu z poznámek ke kárnému návrhu (viz výše pod bodem U) naznačující, že kárný návrh byl podán opožděně, doplnila, že insolvenční rejstřík nelze považovat za prostředek komunikace, a tudíž nelze dovozovat, že se o pochybení dozvěděla již v okamžiku zveřejnění opatření o určení insolvenčního správce v insolvenčním rejstříku. K dotazu předsedy senátu položenému

s ohledem na tvrzený rozpor ohledně subjektivní stránky kárného provinění, na nějž ve svých vyjádřeních poukazoval kárně obviněný, zástupkyně navrhovatelky upřesnila, že v žalovaném skutku shledává zavinění ve formě nevědomé nedbalosti, návrh nikdy nebyl míněn tak, že by kárně obviněný jednal úmyslně.

[41] Po přednesu a upřesnění kárného návrhu kárný soud vyslechl kárně obviněného (důkaz A).

[42] Následně byl jako listinný důkaz (důkaz B) proveden spis Krajského soudu v Plzni sp. zn. KSPL 29 INS 11566/2019 – A (konkrétně pověření Mgr. D. K. na č. l. 5, žádost Mgr. K. o určení insolvenčního správce ze dne 16. 7. 2019 na č. l. 8, opatření kárně obviněného o určení insolvenčního správce ze dne 16. 7. 2019 na č. l. 11 a usnesení o zjištění úpadku dlužníka PILSEN TOOLS a o určení Ing. Davida Jánošíka insolvenčním správcem dlužníka ze dne 23. 7. 2019 na č. l. 12) a B (protokol z prvního přezkumného jednání a zápis ze schůze věřitelů na č. l. 15). Dále kárný soud provedl listinné důkazy označené výše jako důkazy D, E, F, G, H, P, Q, R a V a vyslechl jako svědkyni asistentku soudce Krajského soudu v Plzni Mgr. D. K. (důkaz K).

[43] Kárný soud rozhodl, že neprovede jako důkaz vyjádření společnosti CCA Group k otázce fungování systému ISIS (důkazní návrh C), neboť není zřejmé, co jím chtěla navrhovatelka prokazovat, navíc bylo na ní, aby tento důkaz případně z vlastní iniciativy předložila. Kárný soud dále neprovedl řadu důkazů označených kárně obviněným, a to jednak pro jejich nadbytečnost (důkazní návrhy I a J), jednak proto, že nemají žádný vztah k předmětu řízení a k osobě kárně obviněného (důkazní návrhy L, M, N a T – poslední z nich navíc není způsobilý k tomu, aby byl proveden jako listinný důkaz). Další listiny (bod [26]) a listiny označené výše jako důkazy O, S a U nepovažoval kárný soud vůbec za důkazní návrhy, nýbrž za procesní obranu či součást argumentace kárně obviněného.

[44] Zástupkyně navrhovatelky k dotazům členů senátu uvedla, že rozhodování předsedy insolvenčního soudu podle § 25 insolvenčního zákona má podle judikatury Ústavního soudu hybridní povahu, samotné určení správce považuje navrhovatelka za úkon spíše administrativní povahy, byť zásadní, jde tedy spíše o výkon státní správy soudu. Není si vědoma žádných skutečností, které by zakládaly důvody podjatosti Ing. Jánošíka ve věci dlužníka PILSEN TOOLS. Není si jistá, jak by měl kárně obviněný řešit situaci, kdy by po vygenerování opatření zjistil, že určil insolvenčního správce z nesprávné části seznamu, právo takový postup nepředvídá. Sám kárně obviněný připustil, že je možné záznamy v systému zmylnit či vystornovat, avšak na tuto otázku by musel odpovědět oborník. K závažnosti pochybení kárně obviněného zástupkyně navrhovatelky uvedla, že kárně obviněný má ze zákona povinnost řádně určit insolvenčního správce a tím, že kontroluje jen zlomek žádostí, přenáší celý proces na žadatele, který zadává do systému příslušné údaje. Po kárně obviněném už nikdo do systému nevidí, je mimořádně obtížné pochybení zjistit. Došlo v posunu v pořadí insolvenčních správců, neboť se posunulo „kolečko“ pro oddlužení a zároveň se neposunulo „kolečko“ ve zvláštním seznamu. Byla tak ohrožena důvěra v rozhodování soudů, a to důvěra odborné veřejnosti (insolvenčních správců) i účastníků insolvenčních řízení, kteří mají právo na to, aby jim byl určen insolvenční správce v souladu se zákonem. I když bylo kárné provinění zaviněno pouze ve formě nedbalosti, má obrovské nezvratné důsledky, a proto považuje navrhovatelka navržené kárné opatření za přiměřené. Jen šťastnou náhodou byl z obecné části seznamu určen insolvenční správce, který má zvláštní povolení. Samotný posun v „kolečku“ je v rozporu se zákonem a narušuje férovost rozdělování věcí mezi insolvenční správce, tento zásah je nenávratný. Navrhovatelka nemá informaci o tom, že by opomenutý insolvenční správce uplatnil nárok na náhradu škody. Stanovit výši této škody je těžké, navrhovatelka však považuje za zřejmé, že v insolvenčním řízení se bude

rozhodovat o majetku velkého rozsahu. Navrhovatelka nemá informace o tom, že by se podobné „uklíknutí“ stalo i jiným předsedům insolvenčních soudů. Ministerstvo spravedlnosti má omezenou možnost dohledu nad činností soudů, takže pochybení při určování insolvenčních správců prakticky zjistit nemůže, pokud je na ně někdo neupozorní. Na ministerstvu je útvar, který má na starosti informační systémy v justici a pravidelně jedná se soudními funkcionáři i dodavateli systémů, práci se systémy částečně upravuje velký kancelářský řád.

[45] Kárně obviněný na dotaz člena senátu ohledně možných způsobů nápravy uvedl, že uvažoval o možnosti Ing. Jánošíka ve zvláštním „kolečku“ v budoucnu vynechat, avšak vzhledem k tomu, že jde o celostátní seznam, by měl možnost tohoto insolvenčního správce určit až za velmi dlouhou dobu, kdy již nebude vykonávat funkci předsedy krajského soudu. Možná by věc mohlo napravit ministerstvo, ale kárně obviněný nepřišel na způsob jak. Ing. Jánošíka osobně nezná.

[46] Kárně obviněný následně soudu předložil další listiny:

- W. e-mail od místopředsedkyně Krajského soudu v Plzni pro insolvenční úsek z 1. 6. 2020,
- X. e-mail od společnosti CCA Group,
- Y. opatření o určení insolvenčních správců na Krajském soudu v Českých Budějovicích, Krajském soudu v Ústí nad Labem – pobočce v Liberci a na Krajském soudu v Ústí nad Labem.

[47] Tyto listiny kárný soud jako důkazy neprovedl, neboť se nevztahují ke kárnému provinění vymezenému navrhovatelkou, nýbrž k postupu při určování insolvenčních správců v jiných případech či na jiných soudech.

[48] V rámci závěrečné řeči setrvala zástupkyně navrhovatelky na návrhu na uznání viny a uložení kárného opatření v podobě snížení platu o třicet procent na dobu jednoho roku s tím, že posouzení závažnosti posuzovaného jednání nechala na úvaze kárného soudu. Obhájce kárně obviněného navrhl zprostit jej kárného návrhu. Kárně obviněný v rámci posledního slova požádal o spravedlivé rozhodnutí.

VI. Posouzení kárného soudu

VIa. Zachování lhůty k podání kárného návrhu

[49] Kárný soud nejprve ověřil zachování subjektivní i objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení řízení. Dle § 9 odst. 1 kárného zákona musí být tento návrh podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu (subjektivní lhůta). Kárný soud zde nepřisvědčil názoru, že se navrhovatelka mohla o určení Ing. Jánošíka insolvenčním správcem dlužníka PILSEN TOOLS dozvědět již v okamžiku, kdy byl tento dokument zveřejněn v insolvenčním rejstříku. V tomto směru lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. dubna 2020 č. j. 8 As 33/2019-48, z něhož vyplývá, že insolvenční rejstřík má zajistit transparentnost insolvenčního řízení a komunikaci mezi subjekty insolvenčního řízení, avšak z toho, že je v insolvenčním rejstříku určitý dokument zveřejněn, ještě nelze usuzovat, že se s ním orgán dohledu (tedy Ministerstvo spravedlnosti) seznámil. Tyto závěry lze vztáhnout i vůči navrhovatelce coby osobě oprávněné k podání návrhu na zahájení kárného řízení, neboť toto oprávnění lze považovat za jistou formu dohledu nad řádným výkonem soudnictví a plněním povinností soudních funkcionářů. Je tedy třeba vyjít z data, kdy se navrhovatelka se skutečnostmi,

jež učinila předmětem kárného návrhu, seznámila skutečně (nejen na základě fikce odvozené od jejich zveřejnění v insolvenčním rejstříku). Navrhovatelka se o pochybení kárně obviněného soudce mohla dozvědět nejdříve dne 10. 10. 2019, kdy byl na tiskové oddělení Ministerstva spravedlnosti doručen dotaz V. B. ohledně přidělení dvou insolvenčních řízení zvláštnímu správci Ing. Jánošíkovi v rozmezí tří týdnů. Vzhledem k tomu, že návrh byl podán dne 11. 2. 2020, byla šestiměsíční subjektivní lhůta zachována. Kárný soud v rámci ověření podmínek řízení dospěl též k závěru o zachování objektivní lhůty, neboť kárně obviněný se měl kárného provinění dopustit dne 16. 7. 2019, tedy bez pochybností v časovém rámci tří let přede dnem 11. 2. 2020.

Vlb. Zastoupení kárné navrhovatelky při ústním jednání

[50] K ústnímu jednání se nedostavila osobně kárná navrhovatelka, nýbrž jí pověřená úřednice Ministerstva spravedlnosti, aniž by kárný soud obdržel předem omluvu z jednání a informaci o zastoupení. Kárný senát si je vědom toho, že v několika případech, kdy podal kárný návrh ministr spravedlnosti, jiné kárné senáty v minulosti připustily, aby jej při ústním jednání zastoupil pověřený zaměstnanec Ministerstva spravedlnosti (z nedávné doby například v řízeních vedených pod sp. zn. 16 Kss 7/2017, věc *Králová*, či 16 Kss 1/2017, věc *Veselý*). Proto zastoupení pověřenou zaměstnankyní Ministerstva spravedlnosti připustil i v tomto řízení. Nyní rozhodující kárný senát však takovou praxi nepovažuje za odpovídající smyslu a účelu kárného zákona, ostatně i kárně obviněný se při jednání opakovaně z řady důvodů ohrazoval proti tomu, že s kárným návrhem nedisponuje navrhovatelka, ale řadová zaměstnankyně ministerstva.

[51] Kárný zákon svěřuje oprávnění podat kárný návrh mimo jiné *ministru spravedlnosti* [§ 8 odst. 3 písm. b) kárného zákona], tedy členu vlády stojícímu v čele Ministerstva spravedlnosti, nikoli tomuto ministerstvu, přičemž předpokládá, že ústní jednání se koná zásadně v přítomnosti navrhovatele (§ 17 odst. 1 věta první), tj. ministra spravedlnosti, byl-li to on, kdo podal kárný návrh. Ustanovení § 17 odst. 2 kárného zákona pamatuje na situaci, že se kárný navrhovatel k jednání nedostaví, v takovém případě umožňuje zákon, aby obsah kárného návrhu přednesl předseda nebo jím určený člen kárného senátu. Toto ustanovení však nutno interpretovat jen jako výjimku z obecného pravidla konání jednání zásadně v přítomnosti kárného navrhovatele, nikoli jako potvrzení standardnosti popsané situace. Smysl uvedené výjimky spočívá v zabránění tomu, aby kárné jednání bylo jen z důvodu neomluvené nepřítomnosti navrhovatele zmařeno a kárně obviněný byl v důsledku pasivity navrhovatele vystaven újmě spočívající ve vedení kárného řízení proti němu déle, než je nutné, jinými slovy má zajistit, aby se kárně obviněný na nařízeném jednání pokud možno dozvěděl o tom, zda se kárného provinění vskutku dopustil, nebo nikoli. Z ustanovení o nepřítomnosti navrhovatele také nelze dovozovat, že je zcela jedno, zda se dostaví osobně nebo za něj přijde někdo jiný. Nejde o občanskoprávní nebo soudněsprávní řízení, v němž se navrhovatel (žalobce) může běžně nechat zastoupit advokátem nebo obecným zmocněncem. Z přiměřenosti použití trestního řádu (§ 25 kárného zákona) i z povahy kárného řízení je přiléhavější přirovnání kárného navrhovatele k postavení obžaloby reprezentované státním zástupcem v řízení trestním (přiměřeně se uplatní trestní řád, nikoli občanský soudní řád - srov. opačně rozhodnutí 15 Kse 4/2011 ze dne 19. 9. 2011, věc *Svoboda*, bez bližšího odůvodnění, nadto nelze bez dalšího přenášet standardy kárného řízení se soudními exekutory do kárného řízení se soudci). Ostatně proti několika případům v minulosti, kdy bylo připuštěno zastoupení zaměstnancem úřadu, v jehož čele navrhovatel stál, stojí mnohem četnější a pochybnosti nevyvolávající (a proto ani v judikatuře kárného soudu výslovně nepojednaná) praxe, kdy se kárný navrhovatel dostavil osobně, jak zákon zásadně předpokládá, aby kárný návrh prezentoval, kárné obvinění prokazoval přednesením důkazních návrhů a reakcí na důkazy kárným soudem provedené a kárným návrhem plně až do závěrečných přednesů plně disponoval. Nejčastěji to bývají příslušnou pravomocí nadaní předsedové soudů, včetně předsedy Nejvyššího

soudu, veřejný ochránce práv, byli to i ministři spravedlnosti. Ostatně ti z povahy věci přece jen nepodávají kárné návrhy běžně, spíše jen v zásadnějších věcech, *nota bene* proti předsedovi krajského soudu. V tomto ohledu kárný senát nepřehlédl, že ve věci 16 Kss 5/2016, věc *Tripes*, kdy byl, stejně jako nyní, projednáván kárný návrh ministra spravedlnosti proti předsedovi krajského soudu, se tehdejší ministr spravedlnosti jednání osobně zúčastnil.

[52] Nelze samozřejmě vyloučit, že se ministr spravedlnosti nebude moci ústního jednání zúčastnit (například z důvodu plnění důležitých povinností vyplývajících z jeho ústavní funkce). V takovém případě jako každý jiný návrhovač může požádat o přeložení jednání na jiný vhodný termín, případně se z jednání z vážného důvodu omluvit. S ohledem na dosavadní praxi kárného soudu kárnému senátu nezbývá než i v takovém případě výjimečně připustit zastoupení, pro ně však není vhodná forma pověření zaměstnance Ministerstva spravedlnosti (které se používá ve správním soudnictví, jehož účastníkem však je správní orgán, za něhož jedná osoba oprávněná k tomu podle vnitřních předpisů – srov. § 33 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní), nýbrž standardní zastoupení prokazované obdobou procesní plné moci, které nebude vyvolávat žádné pochybnosti o rozsahu zástupčího oprávnění; má-li být zastoupení připuštěno, musí být zástupce procesně oprávněn plně disponovat kárným návrhem, včetně jeho případné změny či zpětvzetí. A jakkoli to již právní předpisy pochopitelně neupravují, návrhovač by měl mít v takovém případě na zřeteli i vhodnost volby zástupce, s ohledem na to, kdo je zastupován (ministr – člen vlády) a proti komu je kárné řízení vedeno; vedle dopadu na reálnou rovnost stran řízení totiž tyto kulturně protokolární aspekty ústního jednání v kárném řízení mají vliv i na to, jak kárné řízení vnímají strany řízení a veřejnost, tedy na to, jak veřejné projednání kárného obvinění plní svůj výchovný a obecně preventivní účel.

VIc. Skutková zjištění

[53] Co se týká samotného skutku, ze spisu Krajského soudu v Plzni sp. zn. KSPL 29 INS 11566/2019 (důkaz B) kárný soud zjistil, že insolvenční soudce JUDr. Ing. Pavel Šášek, Ph.D., pověřil dne 9. 7. 2017 Mgr. D. K. k provádění všech úkonů, které nejsou zákonem vyhrazeny pouze soudci, v insolvenčním řízení s dlužníkem PILSEN TOOLS.

[54] Dne 16. 7. 2019 vyhotovila asistentka soudce Mgr. D. K. žádost o určení insolvenčního správce dle § 25 insolvenčního zákona (tento text byl zvýrazněn a podtržen) dlužníka PILSEN TOOLS, s.r.o. Uvedla, že v době podání žádosti byl podán dlužnický návrh na zahájení insolvenčního řízení, a požádala, předsedu insolvenčního soudu, aby ve věci určil „*v souladu s ust. § 25 odst. 3 insolvenčního zákona insolvenčního správce se zvláštním povolením s ohledem na čl. VI. insolvenčního návrhu*“.

[55] Opatřením o určení osoby insolvenčního správce ze dne 16. 7. 2019, na němž je předtištěno jméno kárně obviněného, byl v souladu s § 25 insolvenčního zákona a § 4 vyhlášky č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádí některá ustanovení insolvenčního zákona, v platném znění, pro insolvenční řízení vedené pod KSPL 29 INS 11566/2019 ve věci dlužníka PILSEN TOOLS určen insolvenční správce Ing. David Jánošík, IČO 72074477, sídlem Gočárova 1105/36, 500 02 Hradec Králové, provozovna Sady 5. května 300/28, 301 00 Plzeň.

[56] Usnesením ze dne 23. července 2019 č. j. KSPL 29 INS 11566-2019 – A – 12 Krajský soud v Plzni (samosoudce JUDr. Ing. Pavel Šášek, Ph.D.) zjistil úpadek dlužníka PILSEN TOOLS (výrok I) a ustanovil insolvenčním správcem Ing. Davida Jánošíka, IČO 72074477,

sídlem Gočárova 1105/36, 500 02 Hradec Králové, provozovna Sady 5. května 300/28, 301 00 Plzeň (výrok II).

[57] Ze zápisu ze schůze věřitelů konané dne 20. 11. 2019 vyplývá, že schůze věřitelů nenavrhl odvolání insolvenčního správce Ing. Davida Jánošíka (bod 3 zápisu).

[58] Navrhovatelka dále společně s kárným návrhem předložila (důkaz H) dvě listiny ze spisu Krajského soudu v Plzni sp. zn. KSPL 66 INS 14382/2019, z nichž vyplývá, že žádostí o určení insolvenčního správce dle § 25 insolvenčního zákona ze dne 8. 8. 2019 vyšší soudní úřednice Krajského soudu v Plzni požádala o určení insolvenčního správce zapsaného ve zvláštním seznamu insolvenčních správců, neboť dlužník SLOT Group, a.s., podal návrh na povolení reorganizace (§ 25 odst. 3 IZ). Opatřením o určení osoby insolvenčního správce ze dne 8. 8. 2019, na němž je předtištěno jméno kárně obviněného, byl dlužníku SLOT Group, a.s., určen insolvenční správce Ing. David Jánošík, IČO 72074477, sídlem Gočárova 1105/36, 200 02 Hradec Králové.

[59] Z e-mailu ze dne 10. 10. 2019 (důkaz D) vyplývá, že se V. B. obrátil na tiskové oddělení Ministerstva spravedlnosti s dotazem na přidělení dvou insolvenčních případů u Krajského soudu v Plzni dlužníkům PILSEN TOOLS a SLOT Group v rozmezí tří týdnů zvláštnímu správci panu Jánošíkovi. Pan B. uvedl, že mezi těmito dvěma případy se neodehrálo vyhlášení žádné jiné „velké“ insolvence, tudíž podle takzvaného kolečka nemohl druhý případ opět získat pan Jánošík.

[60] Dopisem ze dne 11. 11. 2019 č. j. MSP-1151/2019-ODKA-DOH/2 (důkaz E) informoval odbor dohledu a kárné agendy Ministerstva spravedlnosti kárně obviněného, že ministerstvo prověřuje jeho postup při určení insolvenčního správce v řízení sp. zn. KSPL 29 INS 11566/2019 s dlužníkem PILSEN TOOLS, s.r.o. Ministerstvo uvedlo, že z provedeného šetření plyne, že požadavek asistentky byl v aplikaci ISIR zaevidován dne 16. 7. 2019 pod č. 13322, avšak v rozporu s textem žádosti nikoli pro typ správce „zvláštní povolení“, ale „oddlužení“, a že kárně obviněný do uvedeného řízení určil insolvenčního správce Ing. Davida Jánošíka z oddlužovacího kolečka, nikoli ze zvláštního. Takový postup ministerstvo označilo za *a priori* rozporný s § 25 odst. 3 insolvenčního zákona. Požádalo proto kárně obviněného o vyjádření k věci, zejména k otázce, který konkrétní uživatel vyplnil, případně změnil položku „typ správce“ ve formuláři žádosti a z jakých důvodů byl určen insolvenční správce pro zvláštní řízení z oddlužovacího kolečka, dále o doložení historie manipulace se žádostí o určení správce a opatření o určení správce v předmětném řízení, a o vyjádření soudce JUDr. Ing. Pavla Šáška, Ph.D., zejména ohledně toho, zda si byl uvedených skutečností vědom a pokud ano, proč ustanovil v předmětném řízení takto určeného správce; pokud ne, proč příslušné skutečnosti nezaznamenal.

[61] V reakci na uvedenou žádost kárně obviněný ministerstvu zaslal několik listin (převodní dopis obsahující jeho vlastní vyjádření předložen soudu nebyl) - důkaz F. V e-mailu od Mgr. D. K. ze dne 18. 11. 2019 je uvedeno, že v insolvenčním řízení 11566/2019 bylo třeba určit správce se zvláštním povolením, přičemž Mgr. K. tuto skutečnost zapsala přímo do žádosti a odeslala ji kárně obviněnému. Ovšem přímo v ISIR nezaškrtnla políčko, že je třeba insolvenčního správce se zvláštním povolením. Ponechala defaultní nastavení, tedy „oddlužení“. Tato chyba byla způsobena její nepozorností.

[62] Z e-mailu pracovnice zákaznické podpory společnosti CCA Group ze dne 13. 11. 2019 vyplývá, že je možné vytvořit skript pro zjištění, jaký uživatel u spisové značky 29 INS 11566/2019, pořadové číslo žádosti 13322, vyplnil či změnil záznamy. Ovšem není

možné určit, jaký uživatel, v jakou dobu a případně zda vůbec měnil hodnotu jednoho pole na formuláři („typ správce“, „okres dlužníka“, „druh správce“). Neexistuje žádné logování historie změn jednotlivých polí na formulářích. Lze získat pouze informaci o vložení a poslední editaci kompletního záznamu v bloku, nikoli samostatné hodnoty v poli. V tomto případě bude poslední změnou na formuláři určení daného správce na základě vstupních údajů.

[63] Dle skriptu vytvořeného na žádost Krajského soudu v Plzni týmem konzultantů ISIR společnosti CCA Group dne 14. 11. 2019 vytvořil záznam v databázi organizace KS Plzeň k věci 29 INS 11566/2019 dne 16. 7. 2019 uživatel DKOSI a téhož dne jej změnil uživatel MSEDL.

[64] Ve stanovisku soudce ze dne 14. 11. 2019 JUDr. Ing. Pavel Šašek, Ph.D., uvedl, že ve věci sp. zn. KSPL 29 INS 11566/2019 pověřil svoji asistentku Mgr. D. K. vypracováním a předložením žádosti o určení insolvenčního správce se zvláštním povolením. Následně obdržel opatření o určení osoby insolvenčního správce ze dne 16. 7. 2019, z něhož vyplývalo, že byl určen Ing. David Jánošík. JUDr. Šašek neměl žádné informace či pochybnosti o tom, že by tento správce měl být vybrán z oddlužovacího kolečka, vycházel z toho, že bylo vyhověno žádosti, a ustanovil tohoto insolvenčního správce v usnesení o úpadku ze dne 23. 7. 2019. Při rozhodování vycházel z toho, že uvedený správce je zapsán v seznamu správců se zvláštním povolením a ani z textu opatření nemohl zaznamenat jakékoli pochybnosti v tom směru, že měl být určen z oddlužovacího kolečka. O tom jednoznačně svědčí text opatření, v němž je uveden odkaz pouze na § 25 insolvenčního zákona, nikoli jeho jednotlivé pasáže, přičemž z něj nelze ani jinak dovodit, z jakého kolečka byl insolvenční správce vybrán.

[65] V článku Soudce se uklíkl. A rozhodl o „zakázce“ za statisíce zveřejněném na webu seznamzpravy.cz (důkaz G) novinář V. B. popisuje pochybení kárně obviněného, které je předmětem kárného návrhu. V článku je uvedeno, že kárně obviněný „*zjednodušeně v programu namísto do okénka určujícího zvláštního insolvenčního správce klikl do vedlejšího – toho, které je pro běžná oddlužení. [...] Takhle insolvenční firmu Pilsen Tools pověřil správcem Davida Jánošíka. Ten ale těsně před tím dostal jiný velký případ – úpadek někdejší hazardní společnosti Slot Group. Což bylo hned podezřelé, protože na řadě měl být logicky podle „kolečka“ jiný správce. [...] Předseda Sedláček pak uznal, že program mohl zůstat špatně nastavený, jak s ním před ním pracovali jeho kolegové. „Nebo jsem při ustanovení musel skutečně kliknout vedle já,“ uznal Sedláček.*“

[66] Nedatovanou žádostí o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím adresovanou Ministerstvu spravedlnosti (důkaz R) se kárně obviněný dotázal, zda a) již byla vyžádána aktualizace, která by zaváděla jednotný formulář žádosti o určení insolvenčního správce včetně povinných náležitostí takové žádosti, b) již byla vyžádána aktualizace, která by zajistila, aby z textu opatření o určení osoby správce bylo zřejmé, kdo jej skutečně učinil, c) již byla vyžádána aktualizace, která by zajistila, aby z textu opatření o určení osoby správce bylo zřejmé, z jakého „kolečka“ byl správce ustanoven, zda například pro oddlužení nebo z kolečka osob správců se zvláštním oprávněním, a d) byla již vyžádána aktualizace, která by zajistila tzv. logování editace jednotlivých polí formuláře při určování insolvenčního správce.

[67] V odpovědi ze dne 3. 6. 2020 pracovnice oddělení styku s veřejností Ministerstva spravedlnosti uvedla, že takové aktualizace nebyly vyžádány z důvodu nepotřebnosti. Formulář žádosti o určení insolvenčního správce v aplikaci ISIR [ad a)] je od pořádku jednotný, povinné náležitosti žádosti pak specifikuje § 215o odst. 2 kancelářského řádu. S účinností od 23. 6. 2015 toto ustanovení výslovně stanoví, že ze žádosti o určení insolvenčního správce musí být zřejmé, zda je dlužník osobou podle § 3 odst. 2 zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, a zda

je podán návrh na řešení jeho úpadku reorganizací. Ustanovení § 25 insolvenčního zákona [ad b) a d)] výslovně uvádí, že insolvenčního správce určí předseda soudu, který musí být pod opatřením podepsán, a případné svěřeni realizace této pravomoci do rukou jiné osoby – bylo-li by přípustné – jej nezbujuje odpovědnosti za řádnost určení. Z textu opatření [ad c)] je zřejmé, zda byl správce určen z obecné, nebo ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců. Pokud je správce určen z obecné části seznamu (vedené odděleně pro obvod každého krajského soudu), v textu opatření se automaticky objevuje adresa jeho provozovny, podle jejíhož zápisu do příslušné části seznamu byl správce určen. Pokud je správce určen ze zvláštní části seznamu (vedeného pro celé území České republiky), v textu opatření se automaticky objevuje adresa jeho sídla.

[68] Z exportu z centrální databáze ISIR vygenerovaného dne 2. 6. 2020 (důkaz P) vyplývá, že dne 19. 7. 2019 v 7:12 byla jako insolvenční správce ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců určena společnost INSOL.UTION, v.o.s.

[69] Na straně 29 uživatelské příručky Informační systém pro insolvenční soudy – Automatické přidělování insolvenčních správců zpracované společností CCA Group (důkaz Q) je k postupu uživatele, který má přidělenou roli pro zpracování žádosti, uvedeno: „Po stisku tlačítka **[Zpracovat]** systém otevře formulář **AAPU35F – Určení insolvenčního správce**, kde uživatel žádost zpracuje. Uživatel zkontroluje obsah polí **Typ správce, Okres dlužníka a Druh správce** a případně upraví jejich obsah na požadovanou hodnotu. Pro náhled do dokumentu žádosti může uživatel použít tlačítko **[Tužka-papír]**. Po ověření správnosti údajů uživatel stiskne tlačítko **[Potvrdit]**.“

[70] Z osobního spisu kárně obviněného předsedy soudu (důkaz V) se podává, že se v minulosti nedopustil žádného kárného provinění ani mu nebyla udělena výtka. Soudcem je od 1. 12. 1995, byl přidělen k Okresnímu soudu Plzeň-město, v letech 2000 – 2004 byl místopředsedou tohoto okresního soudu, v roce 2004 byl přeložen ke Krajskému soudu v Plzni, od roku 2011 byl místopředsedou Krajského soudu v Plzni a 1. 10. 2013 byl jmenován předsedou tohoto soudu, tuto funkci vykonává do současnosti.

[71] Kárně obviněný při své výpovědi (důkaz A) uvedl, že společnost PILSEN TOOLS nezná. Při proškolení pro práci se systémem ISIR mu správkyně aplikace řekla, aby v případě, kdy není požadováno určení správce mimo pořadí, všechno odklikal. Odmítá, že by rezignoval na své povinnosti. Zdůraznil, že byla přerušena příčinná souvislost schůzí věřitelů, kteří Ing. Jánošíka neodvolali. Nemohl zjistit, který insolvenční správce je na řadě, a nedokáže ovlivnit, kdy a v jakém pořadí mu přijdou žádosti o určení insolvenčního správce. Nepopírá, že si rozporu mezi textem žádosti a údaji předvyplněnými ve formuláři mohl všimnout, chyba se stát může. Upozornil, že navrhovatelka argumentuje škodou, kterou zatím nikdo neuplatnil, tato škoda navíc není správně vyčíslena, neboť schůze věřitelů odsouhlasila prodej podniku, což navrhovatelka nezohlednila. Vyjádřil názor, že postup při určování insolvenčního správce je výkonem soudnictví, nikoli státní správy, a upozornil, že nemá možnost žádost o určení správce odmítnout, z čehož dovozuje, že se v rámci tohoto postupu vůbec nepočítalo s aktivní rolí předsedy insolvenčního soudu. Kárně obviněný nemá kontrolu nad tím, jaké údaje jsou vkládány do seznamu insolvenčních správců. Pojetí opatření o určení insolvenčního správce jako „hybridního úkonu“ je dle názoru kárně obviněného systémově špatné. Dále kárně obviněný poukazyval na další případy, kdy došlo k zásahům do pořadí určování insolvenčních správců. Z odpovědi Ministerstva spravedlnosti na žádost o informace kárně obviněný dovozuje, že jeho odpovědnost za určování insolvenčních správců by měla být objektivní, s čímž zásadně nesouhlasí.

[72] K dotazu předsedy senátu kárně obviněný uvedl, že činí nesporným to, že dne 16. 7. 2019 určil Ing. Jánošíka insolvenčním správcem dlužníka PILSEN TOOLS. Pokud po něm není požadováno určení správce mimo pořadí, údaje vyplněné v systému ISIR needituje, ale ví o tom, že je to možné. Když je v zaměstnání, určuje insolvenční správce na svém počítači on sám, pokud na pracovišti není, určují je místopředsedové, kterým nejspíš pomáhá sekretářka kárně obviněného, která je do systému zaškolená a má do něj přístup ze svého počítače. Kárně obviněný si nevzpomíná, co přesně bylo v systému v rámci žádosti o určení správce dlužníka PILSEN TOOLS předvyplněno, ale podle toho, co říkala Mgr. K., musely být údaje předvyplněny špatně. Pro kárně obviněného nešlo o případ tak odlišný od jiných, aby si na něj s časovým odstupem pamatoval. Textovou žádost vždy otevře a přečte si ji, přizná, že v tomto případě si ji mohl prohlédnout podrobněji. Kárně obviněný insolvenční zákon přiměřeným způsobem zná, ale nikoli tak, aby mohl objektivně rozlišit přípustné typy řešení úpadku u jednotlivých typů dlužníků, je toho schopen pouze rámcově.

[73] Na dotaz zástupkyně navrhovatelky kárně obviněný uvedl, že od doby, kdy se stalo projednávané pochybení, zachytil několik podobných problémů, i když se stále domnívá, že není jeho věcí, kterého asistenta konkrétní insolvenční soudce pověří a jak tento asistent pracuje. Pokud kárně obviněný zjistí problém, bojí se do systému samostatně zasáhnout, spíše kontaktuje příslušného insolvenčního soudce. Neuvědomuje si však, že by jakýkoli rozpor zjistil dříve.

[74] Mgr. D. K., asistentka soudce Krajského soudu v Plzni, vypověděla (důkaz K), že ve věci dlužníka PILSEN TOOLS obdržela spis a prostudovala jej, jestli obsahuje všechny potřebné náležitosti a povinné přílohy. Z obsahu spisu zjistila, že dlužník má více než 100 zaměstnanců, a po domluvě se soudcem JUDr. Šaškem se rozhodli určit zvláštního insolvenčního správce. Vždycky, když žádá o určení zvláštního správce, tuto skutečnost píše do dokumentu, který poté vkládá do systému, a učinila tak i v této věci. Problém nastal proto, že v systému je defaultně nastaven způsob řešení úpadku „oddlužení“, který tam svědkyně v tomto případě nechala místo toho, aby zaškrtnula „zvláštní povolení“. A proto byl insolvenční správce určen z obecného kolečka insolvenčních správců. Avšak vzhledem k tomu, že Ing. Jánošík má zvláštní povolení, nepřišlo to nikomu divné, takže byl ustanoven na základě opatření kárně obviněného. Svědkyně potvrdila, že uživatel DKOSI uvedený ve skriptu CCA Group je ona. Pole „oddlužení“ je v systému nastaveno defaultně proto, že jde o nejčastější způsob řešení úpadku. Svědkyně potvrdila, že e-mail ze dne 18. 11. 2019 skutečně kárně obviněnému napsala, a vyloučila, že by s výjimkou tohoto e-mailu s kárně obviněným komunikovala.

VId. Právní posouzení

[75] Navrhovatelka kárně obviněnému vytká porušení § 25 odst. 3 insolvenčního zákona při určování osoby insolvenčního správce. Podle § 4 odst. 1 vyhlášky č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona (dále jen „jedenací řád pro insolvenční řízení“), *předseda insolvenčního soudu určuje osobu insolvenčního správce pro insolvenční řízení opatřením*. V první řadě bude na místě objasnit povahu tohoto úkonu, a to za účelem určení, zda porušení této povinnosti kvalifikovat jako kárné provinění podle § 87 odst. 1 (zaviněné porušení povinností soudce), nebo odstavec 2 (zaviněné porušení povinností spojených s funkcí předsedy soudu) zákona o soudech a soudcích. Toto rozlišení není samoučelné, neboť uvedené dvě skutkové podstaty nejsou zcela shodně vymezené: kárné provinění předsedy (či jiného funkcionáře) soudu nezahrnuje znak narušení důstojnosti soudcovské funkce či ohrožení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Z rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2014 č. j. 16 Kss 10/2013-84, věc *Šoljaková*, vyplývá, že pochybení soudních funkcionářů je třeba

„bodnotit daleko přísněji, protože je z povahy věci zřejmé, že zpochybněním [jejich] postupu nemůže dojít k porušení zásady nezávislosti a nestrannosti soudů a soudců“.

[76] Ústavní soud se v nálezu ze dne 6. 9. 2016 sp. zn. IV. ÚS 3141/15, N 164/82 SbNU 583, zabýval povahou opatření předsedy krajského soudu o určení insolvenčního správce tzv. mimo pořadí podle § 25 odst. 5 insolvenčního zákona. Kárný soud nevidí důvod, proč tehdy vyslovené závěry nevztáhnout i na opatření o určení insolvenčního správce podle dalších odstavců § 25 insolvenčního zákona, neboť forma úkonu předsedy soudu je pro všechny stejná (a stanovená stejným ustanovením jednacího řádu pro insolvenční řízení).

[77] Ústavní soud v citovaném nálezu konstatoval, že opatření předsedy soudu podle § 25 insolvenčního zákona *„nepředstavuje standardní úkon realizovaný v rámci výkonu státní správy soudnictví ve smyslu § 119 odst. 2 [zákonu o soudech a soudcích]. [...] Jde o úkon hybridní povahy, který sice má základ v realizaci administrativních pravomocí předsedy soudu, současně je ovšem nedílnou součástí insolvenčního řízení jako probíhajícího (živého) soudního řízení, na které má opatření bezprostřední a určující vliv a které navíc podléhá striktním zákonným lhůtám počítaným často v řádu dnů či dokonce hodin. Opatření je tak pouhým podpůrným úkonem soudního funkcionáře – ve vztahu ke konkrétnímu insolvenčnímu řízení, jebož smyslem je zajištění podmínek pro výkon nezávislé rozhodovací činnosti zákonného insolvenčního soudce.“* Předsedové soudů při postupu podle citovaného ustanovení *„nevykonávají ‚prostou‘ státní správu soudnictví, ale pouhou ‚podpůrnou‘ činnost ve vztahu k jednotlivým insolvenčním řízením. Určení správce předsedou soudu je současně důležitým odklonem od (resp. zásabem do) nezávislé rozhodovací činnosti insolvenčního soudce“.* Opatření předsedy soudu o určení insolvenčního správce má tedy správně-soudní povahu (srov. též rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2016 č. j. 45 A 7/2016-41, publikovaný pod č. 3538/2017 Sb. NSS).

[78] Kárný soud souhlasí s tím, že opatření předsedy soudu o určení insolvenčního správce leží na pomezí mezi výkonem moci soudní v rámci insolvenčního řízení a výkonem správy soudu, pro účely tohoto řízení je však třeba je zařadit do jedné z těchto kategorií. Po zvážení věci dospěl kárný soud k závěru, že tato činnost je přeci jenom o něco blíže plnění funkce soudního funkcionáře, tedy výkonu správy soudu. Předseda soudu při určování správce totiž fakticky poskytuje jakýsi „servis“ zákonnému insolvenčnímu soudci, který činí vlastní rozhodnutí o ustanovení správce (byť je při něm vázán opatřením předsedy soudu). Pro tento závěr lze nalézt oporu i v nálezu ze dne 27. 6. 2017 sp. zn. Pl. ÚS 22/16, N 111/85 SbNU 817, v němž Ústavní soud vyslovil názor, že případné pochybení předsedy soudu při přidělování incidenčních sporů podle § 160 odst. 2 insolvenčního zákona (které má rovněž formu opatření – srov. § 4 odst. 3 jednacího řádu pro insolvenční řízení), by zakládalo kárné provinění předsedy soudu podle § 87 odst. 2 zákona o soudech a soudcích (bod 59 citovaného nálezu).

[79] Za předpokladu, že by se pochybení předsedy soudu při určování insolvenčního správce ukázalo být kárným proviněním, šlo by o zaviněné porušení povinností předsedy soudu podle § 87 odst. 2 zákona o soudech a soudcích. Kárný soud však zdůrazňuje, že i ve vztahu ke kárnému provinění předsedy soudu se uplatní požadavek, aby porušení zákona dosáhlo alespoň minimální intenzity (srov. rozhodnutí ze dne 26. 1. 2018 č. j. 11 Kss 1/2017-140, věc *Hrdinová*, bod 57). Kárným proviněním tedy nebude *„jednání obhajitelné v tom smyslu, že se jednalo o právně nejednoznačnou právní otázku, případně o akceptovatelné lidské pochybení nevelké intenzity“* (výše citované rozhodnutí ve věci *Šoljaková*).

[80] Pro vlastní posouzení věci jsou podstatné první tři odstavce § 25 insolvenčního zákona:

(1) *Insolvenčního správce pro insolvenční řízení ustanovuje insolvenční soud. Je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení reorganizace podle § 148 odst. 2 a je-li v předloženém reorganizačním plánu určena osoba insolvenčního správce, ustanoví insolvenční soud insolvenčním správcem tuto osobu; to neplatí, nespĺňuje-li takto určený insolvenční správce podmínky uvedené v § 21 až 24 a odstavci 3. Ustanovení § 29 tím není dotčeno.*

(2) *Nejde-li o případ podle odstavce 1, insolvenční soud ustanoví insolvenčním správcem osobu, kterou určí předseda insolvenčního soudu podle pořadí určeného dnem zápisu jejího sídla nebo provozovny do příslušné části seznamu insolvenčních správců vedené*

a) pro obvod krajského soudu, který je insolvenčním soudem dlužníka, je-li v době určení podán návrh na prohlášení konkursu nebo není-li v době určení podán návrh na jiný způsob řešení úpadku a není-li dlužník osobou podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích,

b) pro obvod krajského soudu, který je insolvenčním soudem dlužníka, je-li v době určení podán návrh na povolení oddlužení.

(3) *Je-li v době určení podán návrh na povolení reorganizace nebo je-li dlužník osobou podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích) bez ohledu na způsob řešení úpadku, ustanoví insolvenční soud insolvenčním správcem osobu, kterou určí předseda insolvenčního soudu podle pořadí určeného dnem zápisu jejího sídla do zvláštní části seznamu insolvenčních správců.*

[81] Odkazovaný § 3 odst. 2 zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, vymezuje okamžik vzniku práva vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníků se zvláštním postavením, mezi něž patří i dlužník, který zaměstnává nejméně 100 zaměstnanců v pracovním poměru.

[82] Ze spisu Krajského soudu v Plzni sp. zn. KSPL 29 INS 11566/2019 vyplývá, že společnost PILSEN TOOLS v insolvenčním návrhu uvedla, že má 140 zaměstnanců, a své tvrzení doložila jejich seznamem. Je tedy dlužníkem podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích a jejím insolvenčním správcem měla být ustanovena osoba určená podle § 25 odst. 3 insolvenčního zákona, tedy *podle pořadí určeného dnem zápisu jejího sídla do zvláštní části seznamu insolvenčních správců*. Pro úplnost kárný soud uvádí, že pro věc nemůže být relevantní to, že společnost PILSEN TOOLS „*nevyloučila možnost reorganizace*“, což navrhovatelka v kárném návrhu rovněž zmiňovala, neboť § 25 odst. 3 insolvenčního zákona spojuje určení insolvenčního správce ze zvláštní části seznamu insolvenčních správců až s vlastním podáním návrhu na povolení reorganizace.

[83] Z uvedeného spisu Krajského soudu v Plzni dále vyplývá, že kárně obviněný opatřením ze dne 16. 7. 2019 určil společnosti PILSEN TOOLS insolvenčního správce Ing. Davida Jánošíka. Tento správce má sice zvláštní povolení vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníků uvedených v § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích, avšak kárně obviněný jej určil z obecné, nikoli zvláštní části seznamu insolvenčních správců (k členění seznamu viz § 16 a 17 zákona o insolvenčních správcích), což dokládá skutečnost, že Ing. David Jánošík je v opatření o určení insolvenčního správce vymezen kromě údaje o sídle též provozovnou. Jak vyplývá z výše citovaných § 25 odst. 2 a 3 insolvenčního zákona, údaj o provozovně je relevantní pouze pro zápis do obecné části seznamu insolvenčních správců. Zatímco obecná část seznamu insolvenčních správců se vede podle obvodů jednotlivých krajských soudů (§ 17 odst. 3 zákona o insolvenčních správcích), zvláštní část seznamu je vedena pro celé území České republiky (§ 17 odst. 5 zákona o insolvenčních správcích). Insolvenční správce má jediné sídlo, provozoven může mít více, avšak ne více než jednu pro obvod jednoho krajského soudu. Má-li insolvenční

správce v obvodu jednoho krajského soudu sídlo a provozovnu, zapíše se do obecné části seznamu pouze údaj o sídle (§ 5a odst. 5 věta první zákona o insolvenčních správcích). Z toho vyplývá, že je-li insolvenční správce identifikován údajem o provozovně, jde o údaj z obecné části seznamu vedené pro obvod krajského soudu, v němž správce nemá sídlo. Na základě uvedeného má kárný soud za prokázané, že kárně obviněný opatřením ze dne 16. 7. 2019 určil insolvenčního správce Ing. Davida Jánošíka z obecné části seznamu insolvenčních správců.

[84] Pochybení kárně obviněného tedy spočívá v tom, že určil Ing. Davida Jánošíka jako insolvenčního správce ze špatné části seznamu insolvenčních správců, a proto i „mimo pořadí“ v tomto zvláštním seznamu. Ostatně kárně obviněný ani nepopíral, že k tomuto jednání došlo.

[85] Má-li jít o kárné provinění, musí být naplněna jeho subjektivní stránka, kárně obviněný tedy musí jednat zaviněně. V tomto směru kárný soud přisvědčuje kárně obviněnému, že nasvědčovala-li odpověď Ministerstva spravedlnosti na žádost kárně obviněného o informace, že ministerstvo (respektive navrhovatelka) pojmá odpovědnost předsedy insolvenčního soudu za určení insolvenčního správce objektivně, jde o názor zcela nesprávný, neboť § 87 odst. 2 zákona o soudech a soudcích výslovně uvádí, že kárné provinění předsedy soudu musí být zaviněné. Zákon v rovině kárné odpovědnosti nezná žádnou objektivní funkcionářskou odpovědnost.

[86] Kárný soud však nepřesvědčila obhajoba kárně obviněného, který se snažil svou roli v rozhodovacím procesu redukovat na pouhé mechanické potvrzování žádostí o určení insolvenčního správce. Citované ustanovení § 25 insolvenčního zákona svěřuje předsedovi krajského soudu rozhodovací pravomoc, podstatné pro její uplatnění je přitom obsah žádosti o určení insolvenčního správce, kterou mu předloží zákonný insolvenční soudce (jeho asistent či vyšší soudní úředník k tomu pověřený). Každému běžnému uživateli počítačových systémů musí být krom toho zřejmé, že pole „typ správce“ je editovatelnou položkou. Uživatelská příručka nadto stanoví jednoznačně a předvídatelně, že uživatel v roli zpracovatele žádosti má obsah polí (i pomocí nahlédnutí do dokumentu vlastní žádosti) zkontrolovat případně upravit na požadovanou hodnotu, teprve poté je potvrdit. S touto příručkou k obsluze informačního systému se kárně obviněný mohl seznámit, nelze mu přičítat k dobru, že tak neučinil. K výkladu § 25 insolvenčního zákona i k pochopení základních rolí v rozhodovacím procesu předseda krajského soudu žádné školení ze strany ministerstva potřebovat nemůže, resp. nemůže se po letech vymlouvat na to, že žádné nebylo.

[87] Z provedeného dokazování vyplynulo, že kárně obviněný nevěnoval textové žádosti o určení insolvenčního správce dostatečnou pozornost a pouze mechanicky potvrdil přednastavené údaje, včetně administrativní chyby, jíž se dopustila asistentka soudce. Kdyby tak nepostupoval, mohl chybu odhalit a zabránit jí. Jinými slovy, o tom, že určil správce z nesprávného „kolečka“, sice nevěděl, ale vědět měl a mohl, pochybení tedy zavinil z nevědomé nedbalosti.

[88] Bez ohledu na tento závěr se kárný soud vyjádří k tvrzení kárné navrhovatelky, že si kárně obviněný měl chybu uvědomit na základě toho, že určený insolvenční správce byl identifikován kromě sídla i adresou jeho provozovny. Taková indicie je obecně natolik neintuitivní, že na ní nelze závěr o nevědomé nedbalosti bez dalšího postavit; mohl si ji uvědomit pouze ten, kdo systém tvořil a ví, jaká data v jakých situacích k insolvenčním správcům „natahuje“, příp. ten, kdo je specialistou v insolvenčním řízení, což předseda krajského soudu nutně být nemusí (a kárně obviněný, jenž je dlouholetým trestním soudcem, jím zřejmě není). Ostatně neodhalil ji ani zákonný insolvenční soudce, který určeného správce ustanovil a ve výroku jej identifikoval

i údaje o provozovně (když pro nic jiného, mohl věc přejít s vědomím, že nadbytečně uvedené neškodí). V tomto ohledu kárný soud zcela souhlasí s kárně obviněným, že by systém ISIR měl v textu opatření obsahovat údaj o tom, z jakého kolečka byl insolvenční správce ustanoven; zvýšila by se tím možnost, že bude chyba včas odhalena a určení nesprávného správce bude moci být tzv. zmylněno.

[89] Po závěru, že v projednávaném případě kárně obviněný v rozporu s § 25 odst. 3 insolvenčního zákona určil insolvenčního správce z obecné části seznamu insolvenčních správců a že tak učinil z nevědomé nedbalosti, se kárný soud musel zabývat i tím, zda takové pochybení dosahuje intenzity kárného provinění. V tomto směru kárný soud především zdůrazňuje, že podstata vytýkaného jednání spočívá v tom, že kárně obviněný potvrdil formulář, který předtím chybně předvyplnila asistentka insolvenčního soudce. Kárný soud tím nechce v žádném případě přenášet odpovědnost za chybu, která se stala v insolvenčním řízení se společností PILSEN TOOLS, na asistentku soudce (již výše dovodil, že kárně obviněný jednal zaviněně). Avšak skutečnost, že kárně obviněný pouze potvrdil údaje, které do formuláře předběžně zadává někdo jiný, přičemž tento úkon činí rutinně mnohokrát denně, výrazně snižuje závažnost pochybení v jednom jediném případě i intenzitu jeho zavinění v příslušném stupni.

[90] Kárný soud nemohl přisvědčit ani argumentaci navrhovatelky ohledně následků vytýkaného jednání. V první řadě opět zdůrazňuje, že Ing. David Jánošík má zvláštní povolení podle § 3 odst. 2 insolvenčního zákona, kárně obviněný tedy společnosti PILSEN TOOLS neurčil správce, který nemá potřebnou kvalifikaci (paradoxně by taková situace byla – na rozdíl od té nyní posuzované – řešitelná prostřednictvím odvolání proti rozhodnutí o ustanovení insolvenčního správce podle § 26 insolvenčního zákona podané z důvodu, že ustanovený insolvenční správce nesplňuje podmínky pro ustanovení).

[91] Kárný soud dále odkazuje na usnesení ze dne 22. 12. 2016 sen. zn. 29 NSČR 130/2014, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 47/2018, v němž Nejvyšší soud (v kontextu posuzování přípustnosti odvolání proti opatření předsedy soudu o určení insolvenčního správce) uvedl, že „*netvoří-li požadí nesprávně vydaného opatření předsedy insolvenčního soudu některá ze skutečností zakládajících důvod pochybovat o nepodjatosti takto (mimo pořadí) ustanovovaného insolvenčního správce (již lze odvoláním prověřit), nemá opravný prostředek zpochybňující ‚věcnou správnost‘ takového opatření reálného smyslu ani pro účastníky insolvenčního řízení (dlužníka a jeho věřitele). V poměrech dlužníka i věřitelů by totiž mělo být jedno, která z odborně způsobilých a nepodjatých osob splňujících předpoklady pro ustanovení do funkce insolvenčního správce bude takto vybrána (a věřitelům nadto náleží korekce vlivu takového opatření na první schůzi věřitelů; srov. § 29 odst. 1 insolvenčního zákona). Rotační systém ustanovování insolvenčních správců (podle pořadí) předjímaný (s několika málo výjimkami) § 25 insolvenčního zákona ve skutečnosti respektuje především majetkový zájem osob splňujících předpoklady pro své ustanovení do funkce, na tom, aby jim ‚insolvenční věci‘ byly přidělovány (rozdělovány) rovnoměrně. Úprava, jež by zaváděla opravný prostředek i proti opatření předsedy insolvenčního soudu by ve skutečnosti směřovala jen k účelovým odvoláním opomenutých (podle svých tvrzení) insolvenčních správců, přičemž reparace případného pochybení předsedy insolvenčního soudu při vydání opatření o ustanovení insolvenčního správce mimo pořadí by pro konkrétní insolvenční řízení žádný smysluplný užitek nepřinášela.“*

[92] Jinými slovy, nejsou-li pochybnosti o nepodjatosti ustanoveného insolvenčního správce, neohrožuje jeho určení mimo pořadí řádný průběh insolvenčního řízení. Samotná skutečnost, že byl insolvenční správce určen mimo pořadí, nepředstavuje důvod pochybovat o jeho nepodjatosti (srov. též souhrn konstantní judikatury Nejvyššího soudu například v usnesení ze dne 29. 6. 2017 sen. zn. 29 NSČR 105/2017). Jiné pochybnosti v tomto směru z provedených

důkazů nevyplývaly a nevznesla je ani kárná navrhovatelka. Pochybení kárně obviněného tedy nemohlo ovlivnit řádný průběh insolvenčního řízení.

[93] Kárný soud dále odkazuje na usnesení ze dne 30. 5. 2017 sp. zn. IV. ÚS 2631/16, v němž Ústavní soud konstatoval, že z § 25 insolvenčního zákona sice vyplývá jisté legitimní očekávání insolvenčního správce, že bude v souladu se stanovenými pravidly ustanoven v konkrétní věci, nelze z něj v žádném případě dovodit vznik legitimního očekávání správce, že ve funkci setrvá po celé řízení a že mu vznikne nárok na odměnu za celou dobu insolvenčního řízení. Jinými slovy, kauzální vztah mezi tvrzenou škodou (ušlou odměnou) a pochybením předsedy krajského soudu, který jej neurčil insolvenčním správcem, může být vícekrát přerušen. Usnesení o ustanovení správce lze totiž zrušit na základě odvolání (§ 26 insolvenčního zákona), popřípadě může být insolvenční správce odvolán věřiteli (§ 29 insolvenčního zákona; srov. body 27 a 28 citovaného nálezu). K tomu lze doplnit, že insolvenční řízení může skončit i jinak než „úplným“ řešením úpadku dlužníka (například zastavením řízení - § 130 insolvenčního zákona), a v takovém případě rovněž nebude mít insolvenční správce nárok na takovou odměnu, jakou by měl například v případě úspěšně provedené reorganizace. Konečně nelze domnělou škodu spatřovat jen v možné odměně z ušlého případu, nutno je vzít v úvahu i odměnu ve věci, v níž byl nakonec (po přeskočení v důsledku pochybení) ustanoven. Úvahy navrhovatelky o možnosti insolvenčního správce, který měl být řádně ustanoven v řízení se společností PILSEN TOOLS, s.r.o., žádat po státu náhradu škody (ušlého zisku) jsou tedy pouhými spekulacemi, jakkoli sofistikovány.

[94] S ohledem na uvedené dospěl kárný soud k závěru, že ačkoli je zřejmé, že kárně obviněný při určování insolvenčního správce společnosti PILSEN TOOLS pochybil, nedosahuje toto porušení zákona intenzity potřebné pro založení kárné odpovědnosti. Lze připomenout, že kárné řízení a v něm konstatovaná kárná odpovědnost soudce musí být až tou nejzazší možností, prostředkem *ultima ratio* (srov. rozhodnutí kárných senátů Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2013, č. j. 16 Kss 8/2013-45, věc *Vrkočová*, či ze dne 22. 10. 2014 č. j. 13 Kss 5/2014-122, věc *Hašana*). Skutek, který je předmětem kárného návrhu, přitom spočíval v administrativním pochybení, které se může stát každému, přičemž nebylo prokázáno (a navrhovatelka to ostatně ani netvrdila), že by byl navrhovatel veden jakýmkoli nekalými motivy. Navíc důsledkem jednání kárně obviněného je jen to, že Ing. David Jánošík byl ustanoven insolvenčním správcem dvou „větších“ dlužníků dvakrát v kratším časovém intervalu než za normálního běhu věci. A na rozdíl od práva na zákonného soudce (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) není v právním řádu nikde zakotveno právo na zákonného insolvenčního správce.

[95] Kárný soud sdílí s kárně obviněným i pochybnosti o účelnosti dotčené právní úpravy. Je-li jejím cílem snížit riziko korupčního jednání a garantovat rovné ustanovování insolvenčních správců s ohledem na to, že jde svým způsobem o státem garantované podnikání, mohla by tento účel efektivně splnit elektronizace celého procesu bez zapojení externího prvku v podobě předsedů krajských soudů. Sama skutečnost, že všechny zásahy do systému určování insolvenčních správců zanechávají svou elektronickou stopu, je způsobilá tato rizika do značné míry eliminovat. Ostatně i toto kárné řízení a jeho projednávání má významný vliv na to, že určování insolvenčních správců bude věnována výrazně větší pozornost. Rozložení rozhodovací kompetence mezi insolvenční soudce a soudní funkcionáře působí sice přitažlivě, ve svém důsledku však vede k omezení rozhodovacích rolí jednotlivých prvků a s tím spojeným rozředěním odpovědnosti za výsledek celého procesu. Nebylo by pak ani žádným překvapením, pokud by předsedové krajských soudů tuto veskrze administrativní, bezduchou, rutinní každodenní činnost spočívající v určování správců delegovali na jiné soudní funkcionáře (místopředsedy soudu) či zaměstnance sekretariátu prezidií krajských soudů. Z pohledu

manažerů, předsedů krajských soudů si jiné řešení ani nelze dost dobře představit, s ohledem na účelnost, zastupitelnost a racionalitu distribuce lidských zdrojů při organizaci práce. Ostatně, i když kárný soud nepřipustil dokazování k této okolnosti, je naprosto zřejmé, že se to musí běžně dít v případech, že předseda soudu není přítomen ze služebních důvodů, z důvodů čerpání dovolené, při pracovní neschopnosti nebo při neobsazenosti funkce předsedy. To jsou však již úvahy nad rámec tohoto kárného řízení, neboť v tomto řízení bylo nesporným, že insolvenčního správce určil kárně obviněný předseda soudu svým opatřením.

[96] Jakkoli tedy kárný soud dospěl k závěru, že se vytýkaný skutek stal a že jej spáchal kárně obviněný, kárného obvinění jej zprostil, neboť tento skutek není kárným proviněním (§ 19 odst. 2 kárného zákona).

P o u ě n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 15. června 2020

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda kárného senátu